

63 64

SUPPLEMENTUM

VIRORUM ILLUSTRUM

MONASTERII CASINENSIS

C O N F L A T U M

PER DOMNUM PLACIDUM

R O M A N U M

MONACHUM, ET DIACONUM CASINENSEM.

CAPUT PRIMUM.

DE RICHARDO.

Richardus Casinensis Abbas & Cardinalis scripsit expositionem super Regulam Sanctissimi Patris nostri Benedicti. Claruit anno Dom. 1256. & sepultus est Casini, cum sedisset annis septem.

ANNO TATIO.

Sepulchrum marmoreum Richardi Hannibaldensis de Molaria Domini Arcis Molaria in Latio infra Montes Tusculanos, nobilis Romani, Diaconi Cardinalis S. Angeli hodie visitur in Basilica Lateranensi, cum hac veteri inscriptione. *Memoriae Richardi Hannibaldensis de Molaria S. R. E. Archidiaconi Cardinalis Sancti Angeli, qui à Gregorio Papa Nono creatus Romæ ann. 1240. obiit Lugduni in Concilio Generali ann. Domini 1274.* Extat in Biblioth. Casinensi præfata expositio super Regulam S. Benedicti.

CAPUT II.

DE BERNARDO.

Bernardus Gallus Abbas Casinensis: Scripsit & ipse super Regulam Sancti Benedicti. Edidit quoque speculum Monachorum. Fecit etiam regesta duo, unum collationum beneficiorum, & officiorum: Alterum, omnium inquisitionum jurium, & bonorum in Castris, & Villis Monasterii Casinensis. Floruit anno 1272. Sepultus verò est in Casino, cum sedisset annis viginti duobus.

ANNO TATIO.

Bernardus Ayglerius Gallus Monachus Cœnobii Saviniacensis, Diœcesis Lugdunensis, Innocentii Papæ IV. extitit Capellanus, &

A anno 1256. Abbas Sancti Honorati Insulæ Lirinensis, deinde iussu Urbani IV. anno 1263. electus Abbas Casinensis, postmodum in cœtum Cardinalium adlectus ab eodem Urbano asserunt nonnulli, alii verò, quod probabilius, à Clemente Papa IV. Vide notam Abbatis Ughelli ad Ciac. in Clement. IV. Frizonem in Gallia Purpurata, & Arnoldum Wionem lib. 2. cap. 9. Lign. vitæ pag. 217. Hunc certè Carolus Primus Rex Franciæ illustri prudentiæ ac virtutis fama notissimum plurimi fecit, cumque iter in Italiam susciperet, eundem voluit & itineris comitem, & suorum participem ac moderatorem consiliorum. Quanti etiam habuerit Urbanus Papa IV. nostrum **B** Bernardum, ex literis ejusdem Urbani ad ipsum, cognoscere est; ex pluribus unam refert eruditissimus Marcus Antonius Scipio in elog. Abbat. Casinens. in Bernardo. Inter opuscula, quæ scripsit, solum extat typis cufum Speculum Monachorum, in tres partes divisum; Venetiis, & Colonia anno 1520. in 16. Liber super Regulam Sancti Benedicti habetur MS. Casini, & in Cœnobio Sancti Benedicti Mantuano: reliquæ verò lucubrationes in Archivo Casin. MSS. reperiuntur. Obiit Bernardus Casini pridie Nonas Aprilis anno 1282. ibidemque sepultus.

Unum verò notandum est, quòd noster **C** Bernardus Ayglerius fuit à Ciacconio, & Pannino in Elencho Cardinalium prætermisus, nec inter Purpuratos nominatus, eo quòd ipsi putaverint Clementem Papam IV. nullum creavisse Cardinalem, ut asserit eruditissimus Petrus Coretinus in Chronologia Episcoporum Viterbiensium, ideoque in Sede vacante Clementis IV. Ciacconius decem & septem Cardinales numeravit, ac propriis nominibus expressit non recensito nostro Ayglerio, cum re vera decem & octo fuerint, quod colligit idem Coretinus ex quodam diplomate asservato in Archivo Civitatis Viterbiensis, quod tibi damus ex originali transcriptum singulari humanitate Vir. Clar. Dominici Magri Melitenensis, Canonici Viterbiensis Cathedralis, in quo Henrico Cardinali Ostiensis (qui summam in jure Canonico edidit, quamque vulgo ob excellentiam Ostiensem vocamus) conceditur facultas exeundi è Conclavi à cæteris Collegis, qui præter dictum Henricum sunt decem & septem, ut clarè habetur ex decem & septem sigillis ex cera rubra pendentibus cum Sanctorum imaginibus, temporum injuria